

uznania dla celów zwolnienia ustanowionego w art. 13 część A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy 77/388 jest zgodna z prawem Unii, a w szczególności z zasadą neutralności podatkowej.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 czerwca 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Commissione Tributaria Regionale di Torino — Włochy) — P. Ferrero E C. SPA przeciwko Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV przeciwko Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(Sprawy połączone C-338/08 i C-339/08) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 90/435/EWG — Pojęcie pobrania podatku u źródła — Pobranie 5 %-owego podatku przy wypłacaniu dywidendy oraz „zwrotcie dodatkowego zobowiązania podatkowego z tytułu wyrównania” dokonywanych na mocy dwustronnej umowy przez włoską spółkę zależną na rzecz spółki dominującej z siedzibą w Niderlandach)

(2010/C 221/05)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: P. Ferrero E C. SPA (C-338/08), General Beverage Europe BV (C-339/08)

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08),

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione Tributaria Regionale Torino — Wykładnia art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 6) — Pojęcie pobrania podatku u źródła — Spółka dominująca w

Niderlandach otrzymująca dywidendę od spółki zależnej we Włoszech po potrąceniu 5 %-owego podatku na podstawie art. 10 ust. 2 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania w znaczeniu ekonomicznym dywidendy, zawartej między Włochami a Królestwem Niderlandów — Podatek pobrany od kwot wypłacanych tytułem „maggiorazione di conguaglio” na podstawie art. 10 ust. 3 umowy

Sentencja

1) Z zastrzeżeniem w szczególności zbadania przez sąd krajowy, zgodnie ze wskazówkami zawartymi w pkt 38 niniejszego wyroku, charakteru „zwrotu” „dodatkowego zobowiązania podatkowego z tytułu wyrównania” będącego przedmiotem postępowań przed tym sądem, dokonanego przez włoską spółkę na rzecz spółki niderlandzkiej, na podstawie art. 10 ust. 3 umowy zawartej między Republiką Włoską i Królestwem Niderlandów o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku oraz zapobieganiu unikania opodatkowania wraz z dodatkowym protokołem, podpisanej w Hadze w dniu 8 maja 1990 r., należy uznać, że w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do wskazanego zwrotu, pobranie podatku takie jak będące przedmiotem postępowań przed sądem krajowym nie stanowi pobrania u źródła podatku od wypłaconych zysków, co do zasady zakazanego na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich w brzmieniu obowiązującym w czasie wystąpienia okoliczności faktycznych istotnych dla postępowań zawisłych przed sądem krajowym. Jeżeli sąd krajowy uznałby jednak, że rzeczony „zwrot” tego „dodatkowego zobowiązania podatkowego z tytułu wyrównania” nie ma charakteru fiskalnego, pobranie podatku takie jak będące przedmiotem postępowań przed sądem krajowym, stanowiłoby pobranie u źródła podatku od wypłaconych zysków, które jest co do zasady zakazane na mocy art. 5 ust. 1 wskazanej dyrektywy 90/435.

2) Jeżeli sąd krajowy miałby stwierdzić, że pobranie podatku będące przedmiotem postępowań przed tym sądem stanowi pobranie u źródła podatku od wypłaty zysków w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 90/435 w brzmieniu obowiązującym w czasie wystąpienia okoliczności faktycznych istotnych dla postępowań zawisłych przed sądem krajowym, wówczas takie pobranie podatku można by uznać za objęte zakresem stosowania art. 7 ust. 2 dyrektywy 90/435, wyłącznie jeżeli, po pierwsze, rzeczona umowa zawierałaby postanowienia, których celem jest unikanie lub zmniejszenie podwójnego opodatkowania w znaczeniu ekonomicznym wypłaty dywidendy i, po drugie, rzeczony pobranie podatku nie niwelowałoby ich skutków, czego ocena należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 260 z 11.10.2008.